

עיריית הרצליה

ישיבת מועצה שלא מן המניין מיום 26.12.2017

שנערכה ביום ג', ח' בטבת, תשע"ח 26.12.2017

נוכחים:

ראש העירייה	משה פדלון
ס' ראש העיר	איה פרישקולניק
ס' ראש העיר	עופרה בל
ס' ומ"מ ראש העיר	כץ מאיה
קוממי יוסף	אבי ברדה
יסעור יהונתן	גוזלן גרי
ליאת תימור	לונדון יוסף
ירון עולמי	יעקובוביץ יונתן
איריס אתגר	צבי וייס

מוזמנים:

מנכ"ל העירייה	יהודה בן עזרא
מבקר העירייה	ירון הררי
יועמ"ש	עו"ד ענת קרן בהרב
גזבר	רוני חדד

סמנכ"ל בכיר	יוסף (גיו) ניסימוב
ע. מנהל אגף, לשכת סמנכ"ל	רינה זאבי
גזבר העירייה ומנהל כספים	שלומי אסולין לוי

סדר יום:

סעיף א' – דיון בדו"ח מבקר העירייה לשנת 2016 ובהמלצות וועדת הביקורת
סעיף ב' – דו"ח ביקורת מפורט של משרד הפנים לשנת 2016

פרוטוקול

משה פדלון: ערב טוב, ערב טוב חברי המועצה, ערב טוב מנהלי אגפים, עובדי עירייה, ערב טוב לתושבים היקרים שלנו. אני שמח לפתוח את הישיבה שלא מן המניין שבה נדון נושא מבקר העירייה, לאחר מכן בשעה 19:00 בערך אנחנו נעשה הפסקה של שלוש ארבע דקות ונפתח את הישיבה מן המניין על פי סדר היום שהופץ על ידי סמנכ"ל העירייה. ברשותכם, אני, נעדר המנכ"ל, מנכ"ל העירייה נפל על משכבו ואני מאחל לו בשמכם ובשמי בריאות ובשורות טובות. בבקשה, מבקר העירייה, אנחנו נמשיך. בבקשה. אנחנו, להזכירכם, בישיבות הקודמות דנו בדו"ח מבקר העירייה, כעת אנחנו נמשיך איפה שעצרנו ונקיים, כאמור, דיון מקצועי, ונשמור על תרבות הדיון. אז בבקשה, מבקר העירייה, ירון.

סעיף א' – דיון בדו"ח מבקר העירייה לשנת 2016 ובהמלצות וועדת הביקורת

ירון הררי: טוב, שלום לכולם, למעשה, הישיבה הזאת היא ישיבת המשך לישיבה הקודמת שדנה בדו"ח המבקר. אני רוצה רק להזכיר את מה שאנחנו תמיד מזכירים, הדו"ח הזה שאנחנו מדברים בו עכשיו זה דו"ח שנדון בכמה מסגרות קודמות. קודם כל, הוא נדון, כמובן, במהלך הביקורת באגפים

עצמם וגם כשהוצאנו את הדו"ח הסופי, אנחנו דנו שמה. הוא דן אצל, היה דיון אצל מנכ"ל העירייה ואצל ראש העירייה והיה דיון בוועדת הביקורת, למעשה שני דיונים בוועדת הביקורת. וזה באמת המקום להודות ליושב ראש וועדת הביקורת יריב פישר, ולחברי המועצה, חברי וועדת הביקורת, יוסי לונדון וטובה רפאל, שהדיונים בוועדת הביקורת באמת היו דיונים ממצים ומעמיקים כמעט על כל הפרטים שמופיעים בדו"ח הזה. אבל זו כמובן לא התחנה הסופית של הדו"ח הזה. הדו"ח הזה, אחרי שאנחנו נדון בו כאן, הוא יעבור לדיון בעוד כמה חודשים אצל מנכ"ל העירייה בצוות לתיקון ליקויים. יש לנו צוות לתיקון ליקויים, שמה אנחנו עורכים דיון, מעקב אחרי תיקון הליקויים, בסוף הדו"ח, מי שקרא את הדו"ח, יכול לראות בסוף הדו"ח את המעקב שלנו, וכאן באמת המקום להודות גם למנכ"ל העירייה שלא נמצא פה איתנו, וגם לגזבר וליועצת המשפטית שהם חלק מהצוות הזה של תיקון הליקויים. ולכן אני, את כל התזכורת הזאת מזכיר עכשיו כדי לומר שהתחנה הזאת שהדו"ח נמצא פה היא בהחלט לא התחנה הסופית שלו, ובגלל שכמובן אנחנו במסגרת הזאת לא יכולים להיכנס לכל הפרטים ורוב הדו"חות שלנו הם דו"חות תפעוליים, אז אני ברשותכם אעבור רק על עיקרי הדברים, וכמובן, מי שיש לו שאלה או הערה, אז מוזמן, כמובן, לשאול או להעיר. הדו"ח הראשון שנדבר עליו זה תשלומים לספקים, שם אנחנו הפסקנו. אני רואה חשיבות מאוד גדולה בדו"ח הזה, מהסיבה הפשוטה שהשער העיקרי שדרכו יוצאים כספים מהרשות החוצה זה השער של הספקים, זה אחד השערים הגדולים. ולכן יש חשיבות מאוד גדולה לוודא שכל התהליך של פתיחת ספק, שינוי פרטי ספק, התשלומים לספקים, קליטת החשבוניות וכמובן השלב הסופי, שזה השלב של המס"ב, כל התהליך הזה מגובה בבקורות ובכל האמצעים שנועדו שבאמת התהליך יהיה לא חשוף חלילה למעילות, אבל אני לא מדבר רק על מעילות, אני מדבר גם על טעויות אנוש שיכולים לגרום להפסדים כספיים. באופן כללי, אני יכול לומר לכם שהביקורת הייתה מאוד טובה, אני לא אעבור עכשיו על כל הפרטים, אבל רוב הליקויים הקטנים זה למעשה לא ליקויים, זה יותר הצעות, זה יותר

הצעות לשפר את התהליך, התקבלו על ידי הגזבר שלנו, ואני מניח שחלק מהם כבר יושם.

שלומי אסולין: הכל יושם.

ירון הררי: הכל יושם, מצוין.

מה שייחודי עוד בעבודה הזאת שאנחנו עשינו כאן, בדרך כלל בעבודת ביקורת אנחנו משתמשים במדגמים כדי לאשש באמת שהעבודה מתנהלת לפי הנהלים, או כראוי, מה שאנחנו עשינו בדו"ח הזה, אנחנו לקחנו את כל מסד הנתונים, את כל מסד הנתונים של הספקים, אתם יכולים לראות בדו"ח שזה מדובר על אלפי רשומות ואנחנו עשינו ביקורת, העברנו אותם דרך תוכנה ייעודית לביקורת והוצאנו, אני חושב, אפשר להגיד אפילו מאות אי התאמות. אי ההתאמות האלה עברו לגזברות העירייה והם נדרשו לתת הסברים לכל אחד מהם. אחרי שאנחנו עשינו צמצום של כל אי ההתאמות שקיבלנו להם הסבר, אתם יכולים לראות בחלק השני של הדו"ח את אי ההתאמות שעדיין נותרו, ואת ההסברים של גזברות העירייה.

אני חושב שכמו שאמרתי בהתחלה, בסך הכל התהליך הזה, שהוא תהליך מאוד חשוב ומאוד קריטי מבחינה בקרתית, מנוהל היטב ויש לו את כל הבקורות שאנחנו מצפים שיהיו ובסך הכל הנושא הזה מנוהל טוב.

משה פדלון: בבקשה, יריב.

יריב פישר: כן?

משה פדלון: מי בעד המלצות וועדת הביקורת לנושא שירון העלה כאן? פה אחד. מכאן לסעיף הבא.

דו"ח הסעות תלמידים

ירון הררי: הדו"ח השני שאנחנו נדבר עליו זה מימון הסעות תלמידים, זה אני אתן רק רקע קצר.

משרד החינוך משפה את הרשות המקומית עבור הסעות תלמידים, כאשר השיפוי מתבסס על קריטריונים שמשרד החינוך קבע, שזה שלושה או ארבעה קילומטרים מרחק מבית הספר, תלוי בגיל של הילד. כאשר העירייה, או

הרשות, היא לא מחויבת לבצע, לתת הסעות מאורגנות, היא לא מחויבת. הילדים יכולים, כל תלמידי העיר יכולים לנסוע בתחבורה ציבורית. אבל כמובן שכמו בהרבה מאוד מקרים, הרשות לא מחויבת, אבל היא נותנת שירות טוב לתושבים והיא עושה דברים מעבר למה שהיא מחויבת ובמקרה הזה היא מארגנת הסעות למוסדות חינוך. או שהיא מארגנת הסעות למוסדות חינוך, או שהיא נותנת תמיכה למוסדות שהם בעצמם יארגנו הסעות, או שהיא נותנת תמיכה למשפחות עצמן שצריכות, שהיא חושבת שמן הראוי שיקבלו תמיכה בהסעות. הדו"ח הזה מאוד מפורט, יש בו הרבה מאוד פרטים, אני אגע רק באופן כללי בהמלצות העיקריות שלנו. אני חושב שכל הנושא הזה של ההסעות, המקור שלו הוא לא מהשנה הזאת ולא בחמש שנים האחרונות ואני לא יודע, אולי בעשר שנים האחרונות, אלא זה כל מיני, נקרא לזה, תהליכים שכבר הרבה מאוד שנים קיימים ומכוח האינרציה אולי ממשיכים להתקיים ואני חושב, וזה מהלך שאנחנו המלצנו פה שבתחילת כל שנה צריך להתנהל פה איזשהו דיון שבו יקבעו כללים או קריטריונים שיהיו שוויוניים ושיהיו ברורים לכל, שאנחנו, שכל תלמיד, או כל הורה, כל ההורים ידעו בדיוק לאיזה מוסדות משלמים, לאיזה מוסדות מארגנים הסעה ואיזה תלמידים מקבלים סיוע מעבר למה שמשרד החינוך קובע. אני חושב שזה דבר שהוא מאוד חשוב. זה ההמלצה הראשונה שלנו. דרך אגב, לא הזכרתי עוד דבר אחד, חלק גדול מהתלמידים לא מארגנים להם הסעות, אלא הם אמורים לקבל את החזר ממשרד החינוך, יש לנו פה הערה, ראינו שהעירייה באמת מקפידה לדרוש ממשרד החינוך את החזרים עבור התלמידים, אבל לא כל התלמידים מקבלים בסוף את החזרים האלה מהסיבה הפשוטה שהם לא תובעים, הם כנראה לא יודעים לתבוע את זה מהעירייה, או לבקש את זה מהעירייה ולכן אנחנו המלצנו באופן קטגורי לפעול בצורה אקטיבית מול אותם תלמידים שאנחנו יודעים מי הם כדי לוודא שלפחות יקבלו את החזרים האלה שמשרד החינוך נותן. זו הערה ששכחתי לומר קודם. אז אם כן, ההצעה הראשונה שלנו היא כמובן שיהיה דיונים בתחילת כל שנה ויחברו קריטריונים ברורים בדיוק מי מקבל וכמה ובאיזה צורה, האם בצורת הסעות, ארגון הסעות, האם הארגון של ההסעות יחויב בהשתתפות

הורית כלשהי, האם זה רק מי שזכאי על פי הקריטריונים של משרד החינוך, או אנחנו נותנים באופן קטגורי לכל מי שמגיע לבית הספר הזה, גם אם הוא לא בקריטריונים של משרד החינוך. לאילו מוסדות אנחנו משלמים כסף, משתתפים בהעברת כספים ולאיזה מוסדות אנחנו פשוט נותנים להורים. יש פה כל מיני צורות של עזרה להורי התלמידים, אני חושב שהדברים צריכים להיות מסודרים ומאורגנים בתחילת שנה.

דרך אגב, אחד הדברים שאנחנו ראינו פה בדו"ח ואפשר לראות את זה לאורך חלק מהממצאים שלנו פה, זה שלא כל ההחלטות גם מתועדות, אבל אם יש החלטה בתחילת שנה בצורה מסודרת גם תפתור את הבעיה הזאת של חוסר התייעוד, למה לזה נתנו ולמוסד אחר לא נתנו. הדבר השני שאנחנו ראינו וזו הערה כללית, שבשני מקרים לפחות העבירו כספים לעמותות שלא דרך נוהל תמיכות ואנחנו כמובן ממליצים פה, זה לא אנחנו ממליצים, זה על פי נוהל תמיכות, אין אפשרות להעביר כסף לעמותה אלא או בקניית שירותים, או דרך נוהל תמיכות, ואלה שתי הדרכים היחידות ולכן צריכים למצוא דרכים להעביר לעמותות האלה כספים.

ההערה הבאה שלנו, שהיא גם הערה כללית, זה לגבי מוסדות, לגבי ארגון הסעות למוסדות חינוך מהחינוך המוכר הבלתי רשמי, בעוד שמשרד החינוך מעביר השתתפות בהסעות לגבי מוסדות חינוך דתיים, או חינוך ממלכתי דתי, או ממלכתי רגיל, כל ההסדרים של ההסעות למוסדות מוכרים בלתי רשמיים לא נעשות דרך העיריות, נעשות דרך האגף לחינוך תורני במשרד החינוך ולכן אני חושב שבמקרה שבו אנחנו מעבירים כבר את הכספים, הייתי מצפה שהעירייה תפעל שהמוסדות, אם מקבלים, אם הם מקבלים ממשרד החינוך תשלום עבור הסעות, שיחזירו את זה לעירייה, שישפו את העירייה ואנחנו לא עושים פה תקדים, זה דבר שהוא קיים, אני חושב שמצב שבו מצד אחד העירייה משלמת כסף כדי לארגן הסעות ומצד שני המוסד מקבל תמיכה ממשרד החינוך עבור הסעות ולא מעביר לעירייה, זה מצב שאני לא חושב שמן הראוי שהוא יהיה.

יש פה עוד כל מיני הערות, אבל אלה, אני חושב, עיקרי הדברים. זה לגבי הנושא הזה. היה לנו עוד עניין אחד לגבי החזרים של משרד החינוך עבור הסעות לחינוך המיוחד. אנחנו ראינו שבמשך תקופה של,

משה פדלון : לגבי,

ירון הררי : רק, אני רק,

משה פדלון : אני רוצה לגבי,

ירון הררי : שנייה, לא, זה הנושא האחרון ובה אני מסיים, אנחנו ראינו שבמשך שנתיים סכום של כמעט 4 מיליון שקל, או קצת יותר מ-4 מיליון שקל לא התקבל ממשרד החינוך לעירייה, אני מניח שהסכומים האלה כבר התקבלו, אני מקווה. אז אם הם התקבלו זה פחות רלוונטי, מי שירצה בדו"ח גם נתנו את הסיבות ואת הפעולות שהעירייה נקטה כדי לקבל את הכספים בחזרה. זה פחות או יותר עיקרי הדברים.

יריב פישר : לי יש שאלות. כמו תמיד, אתה מאוד מאוד זהיר, אתה מאוד נזהר בלשונך. גם כאן מדובר בדו"ח מאוד מאוד לא טוב בעירייה.

מה שירון אמר, בשורה התחתונה, היא שאין סדר, בעצם, אין שום נוהל, מנכ"ל העירייה, שלא נמצא פה כרגע, הוא קיבל את זה לחלוטין. אני אתן את הדוגמא בסעיף 5.5.3 לגבי התשלומים למוסדות חב"ד. זה לא נמצא בשום הסדר, בשום התאמה, או בשום קריטריון, אבל ב-2015 מדובר על 33,000 שקל שקפץ, 2013, סליחה, זה היה 33,000 שקל, ב-2015 זה כבר 232,000 שקל, בלי שום תיעוד, בלי שום הסבר. מה שירון אמר ככה בשקט, זה מדובר על תמיכה כפולה, תמיכה כפולה שאסורה, אי אפשר לקבל גם תמיכות וגם.

ירון הררי : לא, מה שאנחנו רואים כאן,

יריב פישר : אז הגענו ל-232,000 שקל מתקציב מיוחד.

ירון הררי : סליחה רגע, אני לא אמרתי שזה תמיכה כפולה, אני פשוט אמרתי שהדרך, בסדר, הדרך להעביר כסף לעמותות זה דרך נוהל תמיכות, אי אפשר להעביר כל דבר.

יריב פישר : זו תמיכה כפולה, בשורה תחתונה, מקבלים גם מכאן וגם מכאן, ללא איזשהו קריטריון, ללא איזשהו הסבר, עם ישיבות ואמרו לנו כמה אנשים, אמרו לנו

בכמה פגישות, וחס וחלילה שלא תבינו, אנשים שנמצאים במחלקה הזאת עושים עבודה יוצאת דופן. יש כאן מקרים יפיפיים שהם נתנו טיפולים מעולים, עובדים עם הנשמה, אנחנו מכירים אותם גם מהביקורת הקודמת, גם מהביקורת הזאת. אבל אי אפשר לעבוד באי סדר שכזה, ולחלוטין הקריטריונים צריכים להיות ברורים, אי אפשר להתחיל עם 30,000 שקל, לגמור עם 230,000 שקל, לבית חב"ד גם ככה. מספר התלמידים לא השתנה, ככל שלי ידוע, מספר התלמידים של בית חב"ד בישראל, בהרצליה, סליחה, לא השתנה. זה רק דוגמא אחת, יש עדיין את בית ספר וולפסון, יש עדיין, גם בתי ספר חילוניים, נקרא לזה. יש כספים שההורים היו צריכים להחזיר ולא החזירו. מה שאני אומר, זה אחד מהדו"חות הכי מבורדקים שראיתי, ולא באשמת עובדי העירייה, באשמתנו, כנבחר ציבור, הקריטריונים שאנחנו נותנים להם היו ככה, כל הזמן, מצד ימין, מצד שמאל, ההורים ביקשו, הפעילו לחץ, חב"ד ביקש, והם פשוט ... שנעשה ולכן מדובר פה בדו"ח שהוא לא קל בכלל לעיריית הרצלייה. אני לא רגיל לראות כאלה דו"חות. האקסטרה הזה שהתקבל, צריך לבדוק אם צריך להחזיר אותו, גם כן, בתמיכה כפולה, החוק מאוד ברור בעניין הזה.

מאיה כץ: אני יכולה להוסיף משהו, שהוא לא קשור לתוכן של הדו"ח. לכל מי שמכיר או יודע, הנושא של היסעים של תלמידים זו עבודה סיוזיפית, מפרכת, יסודית ואפילו ברמה הפרטנית והאישית ואני כן רוצה, למרות הדברים שנאמרו פה, גם אתה אמרת דברים כן טובים, לשבח את פאני, שגם נמצאת פה ובאמת עובדת מהבוקר עד הלילה, וגם אם יש כאלה דברים או אחרים, שוב, זה לא רלוונטי למהות של הדברים שאתה אומר, אבל כן היה לי חשוב להגיד את זה בקול רם, כי העבודה מול כל הורה, בוודאי בחינוך המיוחד, בוודאי בנסיבות מורכבות, זו עבודה מאוד קשה ואם אנחנו כבר מדברים על הנושא, רק רציתי לשבח, זה הכל.

יריב פישר: וועדת ביקורת ... כל כך מסור שממש בכה בישיבה, כי זה דברים שלא באשמתם.

מאיה כץ: נכון, אז גם את זה צריך להגיד.

יריב פישר: בהחלט.

מאיה כץ : זה הכל.

אלעד דצדיקוב : אני רוצה לומר משהו בבקשה, קודם כל, לגבי הנושא של תמיכה כפולה, אז קודם כל צריך להבין שהתשלום של הנסיעות של חב"ד הוא שולם ברטרו, כלומר, אחרי שכבר מימנו את זה מכספם, מכספי העמותה, זה שולם ברטרו ולכן זה עבר לעמותה. נכון שכמו שאתה אומר, זה צריך להיות מוסדר מלכתחילה וכך אני מסכים, וגם לגבי הסכום, עד כמה שאני מכיר את הנתונים, מדובר על תשלום של שנתיים אחורה ולא, הייתה שנה אחת שהם לא קיבלו ולכן, הסכום היה גדול, אני אומר דברים שהם מזיכרון ולא מידיעה.

ירון הררי : יש תקציב רזרבה, מכל מיני כיוונים כספים זורמים לשם.

אלעד דצדיקוב : אני מסכים, אבל במהות, המהות היא יותר,

ירון הררי : תסביר אותה, תסביר את זה,

אלעד דצדיקוב : אני בעד,

משה פדלון : הערה נכונה,

אלעד דצדיקוב : קיבלתי.

משה פדלון : ניישם אותה הלכה למעשה.

אלעד דצדיקוב : אני רוצה לומר כמה הערות לגבי דברים עיקריים,

משה פדלון : אני רק יכול להבטיח שזה לא הלך לא לכוללים, לא הלך למזון, זה הלך להיסעים.

אלעד דצדיקוב : ברור.

משה פדלון : צריך לעשות סדר, נעשה סדר, הערה נכונה.

אלעד דצדיקוב : אני רוצה לומר רק עוד כמה דברים, בבקשה, מקצועיים, לדו"ח המבקר.

דבר ראשון, ההערות, אני גם מסכים שצריך לעשות סדר וכולי, זה דבר טוב.

לגבי המוכשר, מה שהצגת, המבקר,

משה פדלון : אני מבקש מהחברים לא לצלם, אין אישור לצלם. תודה.

(מדברים יחד)

משה פדלון : אנחנו נדון על נושא צילום ונקבל החלטה גם בנושא הזה, בבקשה.

אלעד דצדיקוב : לגבי המלצת המבקר של המוכשר, המוכר שאינו רשמי, אז אני אומר, זה

בסדר גמור לבוא ולהציע לגבות כסף מבתי ספר ששייכים לממלכתי החרדי,

במידה והם מקבלים את התקציב הזה ממשרד החינוך. מהיכרות עם הנושא, לא נראה לי שזה משימה פשוטה ובכל מקרה, לא הייתי מתלה תשלום להורים בגין יכולת גבייה או אי גבייה מבתי הספר. זה דבר שהוא צדדי, ההורים יקבלו את הדבר שלהם, זה אני חושב שצריך להיות מוסכם. דבר נוסף, לגבי אותה וועדה שתתכנס כל שנה ושנה, אז אני חושב שחברי מועצה צריכים להיות חלק ממנה, הייתי רוצה להיות חלק מהוועדה הזאת, ובכלל זה גם להכניס וועדת חריגים. אנחנו המון פעמים מקבלים פניות של הורים עם ילדים נכים או ילדים שיש להם, זו בעיה מאוד נקודתית שהם לא יעמדו בתבחינים כאלה, צריך שיהיה את שיקול הדעת הזה. ודבר אחרון, את העניין שהזכרת, לפתוח את זה כל שנה מחדש, אני רוצה רק לדייק את זה, כמו שתמיכות כל שנה יש וועדה ודיונים, אבל לא בונים את כל התורה מההתחלה כל שנה, כי זה רווי פרטים, אלא בונים, נותנים הערות, בונים את המהלך הבא, אם יש הערות לתיקון, לשיפור, שיעבוד כמו התמיכות.

משה פדלון : אוקי. בבקשה.

משה ועקנין : אני רוצה לומר בנושא, כמו שאמר יריב, שהמבקר הוא קצת זהיר בלשונו, הוא מקצין בלשונו. בנושא של חב"ד, מדובר פה בארגון של מעל 100 משפחות של הורים, שהעירייה, יחד עם ארגון חב"ד ביקשו מהם לרכז את התשלומים של ההורים, במקום שיבואו 100 הורים, משפחות לעירייה אחד אחרי השני והיה אנדרלמוסיה עם הסיפור של ההחזרים, כן קיבלו החזר, לא קיבלו החזר, הם ריכזו את זה פשוט בחזרה להורים, כלומר, הסכום שנראה מופרך זה סכום שמגיע להם על פי חוק עבור מוסדות שלא קיימים בעיר, אין להם פתרון, וזה רוכז על ידם להחזיר בחזרה למשפחות את הכסף שהועבר מהעירייה אליהם. זה לא שהכסף הזה עבר לחב"ד או לעמותה של חב"ד, זה עבר במרוכז ומהם הולך בחזרה להורים. ככה שקצת לעשות סדר בדברים, קצת לאוזן, אחרת. מה שנראה כביכול כאילו שזה בא לחב"ד וקיבלו כספים לא נכונים, הכל היה בצורה תקינה וחוקית.

אלעד דצדיקוב : אם אני לא טועה,

משה ועקנין : מה שכן יאמר,

אלעד דצדיקוב : אם אני לא טועה, חב"ד לא מעבירים להורים, חב"ד ארגנו את ההסעה.

- משה ועקנין : מעבירים להורים, לא, הם מעבירים להורים חזרה.
- משה פדלון : טוב, משה. עוד הערות לחברים? בבקשה.
- יוסף לונדון : ברשותכם, אני רוצה להתייחס במשפט, בשורה אחת לסעיף הקודם, תשלומים לספקים, אני חושב שגזברות ראוייה למלוא הערכה על תפקודה בנושא תשלומים לספקים, נדיר שדו"ח ביקורת מגלה כאלה ממצאים ועל כך, רבותי, ברכותי, יוצא מן הכלל. כשמגיעה מילה טובה, לומר אותה בקול רם, אנחנו לא זוכים בזה כל יום.
- לגבי מימון הסעות לתלמידים, אחד הדברים החשובים שהמבקר ציין זה הצורך בקריטריונים אחידים ודומני שעל כך כולנו מסכימים, לגבי הסעות לחינוך החרדי, אני בעד זה שמשפחות שזקוקות לסיוע, משפחות שזקוקות לסיוע תקבלנה סיוע. יחד עם זאת, רק כדי להבהיר במה מדובר, הסעה של תלמיד אחד לבני ברק מסתכמת ב-6,600 שקל לשנה, עלות הסעת תלמיד בחינוך החרדי לכפר סבא, עלות הסעה של תלמיד אחד, היא 19,000 שקל לשנה. ראוי לבחון את הנושא הזה, דומני שהסכומים גבוהים.
- לגבי נושא הסעות של חב"ד, אנחנו חושב שכולנו מבינים שהתשלום צריך לבוא דרך רזרבה של ראש העיר, אלא בצורה מסודרת. ממצא אחר שלדעתי הוא חריג, האגף התורני במשרד החינוך מעביר כסף ישירות למוסדות החרדיים עבור הסעות, למרות שההסעות מבוצעות על ידי העירייה, העירייה לא דרשה לקבל ממוסדות החינוך את הכסף שקיבלו עבור הסעות ממשרד החינוך. בישיבה של וועדת ביקורת נאמר לי שהוגשה דרישה לקבל כסף זה בחזרה, ואני מקווה שאכן מתבצע מעקב הדוק כדי לקבל את הכספים הללו. עד כאן, תודה.
- משה פדלון : יוסי, בבקשה. יש לנו הרבה מאוד.
- אבי ברדה : קצר ולעניין, תגובה לדבריו של מר יוסף לונדון, ברגע שהעירייה החליטה לעשות מחווה, כמו שאמר המבקר, לתלמידי בתי הספר, דהיינו, כל התלמידים שיסעו בתחבורה ציבורית, העירייה מממנת הסעות לתלמידים לכל בית ספר ובית ספר. אז זה לא היה אכפת לי אם התלמיד החרדי לוקח 6,000 בשנה, או התלמיד החילוני לוקח 200 שקל בשנה, אם העירייה החליטה לעשות מחווה, אז זה כולם, כולם תלמידי העיר, כולם ילידי העיר,

כולם גדלים פה בעיר, אז לא לעשות את ההבדלים האלה, אם תלמיד חרדי, משתכר בבני ברק ב-6,000 שקל וזה שמגיע מנווה עמל לחטיבת בן גוריון, או לא חשוב לאן, והעלות של העירייה היא רק 300 שקל, זה לא אמור לעניין, יוסי, כי זה פשוט מאוד יליד העיר וכולם צריכים לקבל אותו שירות. אם העירייה לא נותנת לאף אחד הסעות, אז אין שאלות, הכל בסדר. ברגע שהעירייה החליטה לתת, אז לא עושים איפה ואיפה, נותנים לכולם, תודה.

ליאת תימור: אבל עדיין, 19,000 שקל זה לא סכום של מה בכך.

אלעד דצדיקוב: ליאת, ההשקעה בחינוך, ההשקעה בחינוך של תלמיד חרדי היא הרבה יותר נמוכה מאשר השקעה בחינוך של תלמיד חילוני.

יהונתן יסעור: מה זה קשור לזה שההסעה צריכה לעלות יותר או פחות. אם עכשיו יש לך חמש קילומטר נסיעה, מה זה משנה כמה אתה,

אלעד דצדיקוב: הסך הכל, הכוונה היא שבסך הכל ההשקעה פר תלמיד, תחת החינוך הכללי, הדתית והחרדית, אתה תראה שבחינוך החרדי אין תשלום יתר, אלא הפוך, תשלום חסר.

יהונתן יסעור: בסדר, אבל אין,

אלעד דצדיקוב: אז זה גובר, תקרא לזה שוקו ולחמניה, אוטובוס, או מדעי החלל.

יהונתן יסעור: אני מסכים עם מה שאתה אומר, אבל, אין שום קשר בין זה שעכשיו, אם הסעה עולה לילד א', וזה לא משנה אם הוא חרדי או חילוני, זה ממש לא משנה, אם הוא חרדי או חילוני, אם הסעה עולה לילד א', חמש קילומטר, 100 שקל וליילד ב' אותו מרחק זה עולה 1,000 שקל, זה לא צריך להיות ככה.

טובה רפאל: סליחה, רבותי, אבל הטיעונים שלכם ממש לא נראים לי, התלמידים החילוניים במרביתם לא מקבלים שום החזרים, ומגיעים לבתי הספר על חשבונם. רק תלמיד שגר מעל ארבעה קילומטר, או מעל שלושה קילומטר זכאי להחזר. עכשיו, אף תלמיד פה בעיר, חילוני, אין לו את הבחירה, יש אזורי רישום, לפעמים יש בתי ספר מיוחדים עם אוריינטציות מיוחדות, אז יש לו אפשרות להירשם אליו, כל היתר אין לו בחירה. אם הורה רוצה לרשום אותו לבית ספר לאומנויות בתל אביב, ההורה משלם את הנסיעות. יש לנו בית ספר חרדי בעיר, יש לנו בית ספר ממלכתי דתי בעיר, בבקשה, ילמדו, אז מה מספרים לי פה?

- אלעד דצדיקוב: עד כיתה ח', טובה.
- טובה רפאל: זה לבני ברק, זה לכפר סבא. סליחה, לא הפרעתי לכם.
- אלעד דצדיקוב: אבל את אומרת דברים שהם לא, עובדות לא נכונות.
- טובה רפאל: כל אחד אומר את מה שבא לו.
- אלעד דצדיקוב: העובדות לא נכונות.
- משה פדלון: טובה, ברשותך, קיים כאן נוהג של למעלה מ-30 שנה, טובה רפאל: אוקי.
- משה פדלון: שעיריית הרצלייה מממנת הסעות מחוץ לעיר, כולל תקופה של יעל גרמן.
- טובה רפאל: זה עדיין לא אומר שאני אוהבת את זה.
- משה פדלון: ואני שואל, איפה היו 15 שנה? גם זה במשמרת שלי? זה היה 30 שנה, טובה רפאל: זה היה,
- (מדברים יחד)
- טובה רפאל: כשלא היו פתרונות בעיר.
- (מדברים יחד)
- טובה רפאל: זה היה כשלא היו פתרונות בעיר.
- אלעד דצדיקוב: אבל אין פתרונות בעיר בכלל.
- טובה רפאל: יש פתרונות בעיר.
- אלעד דצדיקוב: עד כיתה ח', אני חוזר ואומר, עד כיתה ח'.
- משה פדלון: חברים, בואו, חברים, בבקשה, יוסי, יוסי.
- אלעד דצדיקוב: אולי ראש העיר יבנה פה ישיבה ואז לא נצטרך לאשר.
- משה פדלון: תנו לחבר יוסי קוממי לדבר.
- יוסף קוממי: מדברים על ההסעות, אני שומע שכל מכלול התלמידים שלומדים מחוץ להרצלייה מקבלים הסעות, אני לא יודע, אני יש לי ניסיון מאצלי בבית, יש לי נכד שהיום בתיכון, ולעולם לא קיבל הסעות, לעומת זה, יש לו חברים שהיו באותו בית ספר שלו וכן מקבלים הסעות. ואיפה זה, מאיפה זה מגיע. כי אין קריטריונים ברורים, זו הבעיה. אם היו קריטריונים לכלל דבר, ברורים, אז יודעים מי מקבל הסעות, מי לא מקבל הסעות ובזה, ואז לא היה וויכוח.
- מאיה כץ: ועל זה כולנו מסכימים.

- יוסף קוממי : ועל זה,
 מאיה כץ : אין לנו וויכוח,
 יוסף קוממי : אבל צריך לבצע את זה רק, צריך לבצע,
 יהונתן יסעור : אבל מה זה קשור להסעות?
 מאיה כץ : יש הסכמה לזה שצריכים להיות קריטריונים.
 יוסף קוממי : יש הסכמה, אבל מתי עושים את זה אנחנו עוד מעט, עוד שנה בבחירות.
 משה פדלון : יוסי,
 יוסף קוממי : אני, הנכד שלי עוד לא קיבל פעם אחת. שאלתי, למה? אמרו: 'לא, הוא לא מגיע לוי'.
 משה פדלון : אז יש קריטריונים, יוסי.
 (מדברים יחד)
 משה פדלון : פאני, האם יש קריטריונים,
 יוסף קוממי : יש קריטריונים ברורים.
 משה פדלון : שנייה רגע, שנייה.
 יוסף קוממי : זה שלוש שנים שאני מדבר.
 משה פדלון : יוסי.
 (מדברים יחד)
 משה פדלון : שנייה, בואו, יש פה את אשת המקצוע שלנו.
 פאני גואטה : באיזה כיתה הנכד שלך?
 יוסף קוממי : בכיתה י'.
 פאני גואטה : בכיתה י'!
 יוסף קוממי : נכון.
 פאני גואטה : והוא לומד בבני ברק?
 יוסף קוממי : לא, הוא לא בבני ברק, הוא לומד ברעננה.
 פאני גואטה : אבל יש לו מענה בעיר, הוא לא בחר להיות במענה בעיר.
 יוסף קוממי : סליחה, יש לו תלמידים יחד איתו בכיתה שכן מקבלים.
 משה פדלון : אני שאלתי, אני מבקש לא להפריע.
 פאני גואטה : אז אנחנו יחד,
 משה פדלון : אני שואל, חברים, יוסי,

- יוסף קוממי : אני מדבר עכשיו על הסעות.
- משה פדלון : יוסי, העלית,
- יוסף קוממי : בואי נדון על זה.
- פאני גואטה : לא בדקתי,
- משה פדלון : יוסי, אתה מפריע לי.
- יוסף קוממי : זה משהו אחר.
- (מדברים יחד)
- משה פדלון : חברים, העלית שאלה, העלית בעיה, האם יש קריטריונים? כן או לא, לא צריך לדון בזה.
- פאני גואטה : ההסעות לתלמידים בחינוך החרדי הם על פי מדיניות עירונית, כמו שאתה אמרת, עוד מימי,
- יוסף קוממי : אני לא מדבר על החרדי.
- דוברת : אבל תן לה לדבר.
- משה פדלון : חברים, תרבות דיון.
- פאני גואטה : עוד מהתקופה של יעל גרמן ומדובר במוסדות חרדיים בבני ברק, לא מדובר על מוסדות ברעננה.
- יוסף קוממי : יפה.
- פאני גואטה : ברעננה אין בעיה של גישה, יש תחבורה ציבורית והתשלום זה כמו כל תלמיד תיכון שנוסע בתוך העיר.
- יוסף קוממי : זאת אומרת, שכולם צריכים לקבל מי שלא לומד ברעננה.
- (מדברים יחד)
- משה פדלון : יוסי, יוסי, חברים,
- (מדברים יחד)
- טובה רפאל : בנושא החזר נסיעות, יש וועדה להחזר נסיעות על רקע כלכלי עם קריטריונים מאוד מאוד ברורים שנבחנים, המצב הכלכלי של המשפחות ובמקרים האלה, כאשר יש מצב כלכלי שעונה לקריטריונים של הוועדה, במקרים האלה מקבלים על פי אחוזים שמגיעים לוועדה, הוועדה מחליטה איזה אחוז השתתפות בהסעות היא מאשרת לאותו תלמיד או תלמידה.
- יוסף קוממי : אני אשמח על כך,

- טובה רפאל : אז במקרים האלה, יכול להיות,
(מדברים יחד)
- משה פדלון : אנחנו,
(מדברים יחד)
- משה פדלון : יש לי בקשה, יוסי קוממי העלה בעיה, אנחנו נבדוק אותה מחר, אם צריך קריטריונים, נאשר.
- מאיה כץ : ההמלצה זה לאמץ קריטריונים, משה.
(מדברים יחד)
- משה פדלון : יש, שנייה, חברים, חברים,
יריב פישר : איך הקריטריונים התחילו עם 30,000 שקל, נגמרו בכמעט רבע מיליון שקל.
(מדברים יחד)
- יריב פישר : אתה טועה ומטעה.
(מדברים יחד)
- משה פדלון : נכבדי,
יריב פישר : הקריטריונים, איך לחלק את הכסף, לא כמה כסף יחלקו.
- משה פדלון : המלצות הוועדה בכל הקשור להיסעים, מי בעד ההמלצות? יש פה המלצות שאנחנו הולכים ליישם אותן, מי בעד? פה אחד. בבקשה.
- מאיה כץ : אני רוצה רק,
משה פדלון : רגע.
- מאיה כץ : רק לבקש, שכשתקום וועדה לקביעת הקריטריונים, להיות חברה בה.
- משה פדלון : אני רוצה להוסיף פה, גם אני,
(מדברים יחד)
- משה פדלון : אני רוצה לסכם את הסוגיה, ניהול מערך ההיסעים בעיריית הרצלייה, משימה בלתי אפשרית. פאני, שנתנה לנו פה סקירה קצרה, מנהלת המחלה, מנהלת את המחלקה במקצועיות וברגישות ומקבלת יחד איתי, פעם עם המנכ"ל, החלטות אמיצות וגם כואבות ובמיוחד בכל הקשור לחינוך המיוחד, זה לא פשוט, זה לא קל, ואנחנו עושים הכל למען אותן משפחות. אז פאני, תודה רבה. בבקשה.

ירון הררי: שני הדו"חות הבאים שאנחנו נעסוק בהם, הם דו"חות שקשורים לאגף תב"ל, הדו"ח הראשון זה מחלקת תחזוקה ושיפוץ קיץ. לגבי מחלקת חזוקה, בגלל שהדוחות האלה הם באמת דו"חות תפעוליים, נקרא להם, אני רק אגע ממש באופן כללי בדברים, מערכת המחשוב, ניהול מערך התחזוקה, יש לו שלוש מערכות, יש לו מערכת משל"ט, מערכת אוטומציה, מערכת עוצמה עשר, מערכות לא מדברות, אין סנכרון בין המערכות, אנחנו ראינו שצריכים להקליד את אותם נתונים גם לאוטומציה, גם לעוצמה עשר. בקיצור, אנחנו, יש פה עוד כמה הערות לגבי העניין המחשובי, אנחנו ממליצים לעשות איזושהי בחינה לגבי כל המערכות האלה, יכול להיות שלא צריכים את כולם, כי הן חופפות, יכול להיות, אבל במצב הקיים, שבו יש שלוש, שיש את המערכות האלה שלא מדברות אחת עם השנייה ומצריכות הקלדה של נתונים כפולה, הוא מצב שהוא לא מסייע לייעול המערכת, ולכן זה דבר ראשון שאנחנו ממליצים לבחון. התחזוקה, כמו שאתם בוודאי יודעים, יש לנו תחזוקה מונעת ויש לנו תחזוקת שבר. אני רק אגיד באופן כללי שהעובדה שבאגף תב"ל עובדים על תחזוקה מונעת זה דבר שאנחנו רק יכולים לברך עליו, כל מה שקשור בתחזוקה מונעת מקטין את התקלות, מאפשר בשלב מוקדם גם גילויים של תקנות ובסופו של יום מביא לחיסכון כספי ולמתן שירות טוב יותר ואנחנו בהחלט חושבים שזה מהלך שהוא מאוד טוב.

יש לנו פה הערה כללית שקשורה להערה הקודמת, וזה טפסי הדיווח הידניים, כל מערך הטיפול המונע מייצר אלפי טפסים ידניים, הם לא ממוספרים, אין שום אפשרות להגיע אליהם, ואני לא רוצה לומר פה שאין בהם תועלת, כי תמיד יש תועלת בזה שבן אדם ממלא את העבודה שהוא עשה. אנחנו ממליצים או למחשב את זה ואם אין אפשרות לבצע את זה בצורה ממוחשבת, לעבור לדו"חות חודשיים, ואז לא יהיה לנו אלפי טפסים, יהיה לנו אולי מאות טפסים, אולי זה קצת ייעל פה את המהלך הזה. לגבי הנושא של תחזוקת שבר, אנחנו עשינו פה, לקחנו פה כמה מדגמים ובדקנו, יש לנו פה כמה הערות, אני לא מציע שעכשיו נתחיל להיכנס אליהם, כי זה באמת הערות נקודתיות, תפעוליות, אני רק אסתפק בזה שמנהל האגף קיבל

את ההערות וכמו שאתם כותבים, כמו שתראו פה בדו"ח, הוא גם קיבל אותם ואני מניח שהוא פועל ליישומם, זה לגבי הדו"ח הזה.

משה פדלון : בבקשה, יריב.

יריב פישר : אין.

משה פדלון : בבקשה, יוסי.

יוסף לונדון : המחלקה שבראשה, לא המחלקה, האגף, אגף תב"ל נותן שירותי תחזוקה למוסדות חינוך שלא נמצאים במסגרת ניהול עצמי ובו בזמן מטפלת, האגף מטפל במספר נושאים, גם במוסדות חינוך הנמצאים במסגרת הניהול העצמי, כגון תחזוקה של מתקני חצר, איטום גגות, מערכות מיזוג אוויר וטיפול בליקויים המחייבים טיפול דחוף. עד כמה שידוע לי ואני מקווה שאני טועה, יש מקרים שמנהלי מוסדות חינוך לא מטפלים בתחזוקה השוטפת, וכאשר ההזנחה גורמת שייווצר מקרה חירום פונים לאגף תב"ל.

אני פונה להנהלת העירייה לבדוק האם הניהול העצמי בתחום התקציבי ממלא את המטרות שהוצבו לו, והאם לאור הניסיון שהצטבר, האם אין מקום להעביר את כל עבודת התחזוקה, בכל מוסדות החינוך, למחלקת התחזוקה. בשולי הדברים אני אוסיף שאני מצפה ממנהל מוסד חינוכי, איש חינוך, אינני בטוח שמי שקיבל הכשרה לעסוק בחינוך, יש את הכישורים ואת הזמן להיות יזם ולהפוך את המוסד החינוכי שבניהולו למעין עסק כלכלי. תודה.

משה פדלון : ברשותך, יוסי, נכון שיש ניהול עצמי בבתי ספר, אבל מרבית העבודה, ובמיוחד שקשורה לבטיחות והביטחון, היא מנוהלת על ידינו, באפס תקלות. במה הדברים אמורים? אנחנו אלה שבודקים את מתקני המשחקים ונותנים להם תקן, אנחנו אלה שאחראיים על מערכות הכיבוי, אנחנו אלה שדורגים שהמיזוג יעבוד כל השנה, אנחנו אלה שדואגים לביקורות קונסטרוקציה, ביקורות של ראדון, עשרות פרמטרים שהם באחריות שלנו. וכאן, הכל צריך להתבצע ומתבצע הלכה למעשה. בית הספר נשאר לו לקנות דפי צילום, להיות אחראי לנייר הטואלט, אחראי על האסתטיקה בבית הספר. אני מתכוון כן להקים צוות עירוני שיערוך ביקורת בדברים שאתה אומר עליהם.

יריב פישר : אדוני, תודה רבה.

משה פדלון : צריך לערוך ביקורות שאכן בית הספר, יש את כל מה שצריך להיות בניהול העצמי שהוא אחראי עליו, יש לו את האחריות והסמכות ואנחנו, אמור, אני אשב עם מנכ"ל העירייה, נקבע צוותים שיערכו ביקורות פתע כדי שהילד יקבל את כל הסל שמגיע לו. תודה רבה לאגף תב"ל, מכאן אנחנו עוברים להצבעה, מי,

יהונתן יסעור : יש לי לפני ההצעה משהו שנוגע לאגף תב"ל, אבל אולי קצת שונה. יש איזושהי יוזמה שמקודמת בברכתך ובברכת המנכ"ל שקוראים לזה עיר ללא פלסטיק, שהמטרה היא בעצם לעבור, שבמקום כל כוסות הפלסטיק הלא מתכלות האלה שנשארים בים אלפי שנים, יהיה כוסות פלסטיק מתכלות, מחומר קצת יותר סביבתי ואני חושב שזה מהלך מאוד מאוד יפה שעיריית הרצלייה, בתור עיר ירוקה, מקדמת. נוצרה איזושהי בעיה במסגרת המחלקה שאמורה לרכוש את כל כוסות הפלסטיק האלה, שזה מחלקת תב"ל, שאני מבין שזה איזושהי בעיה משפטית, מכרזית, לא יודע באמת מה הבעיה, אבל אני מבקש, אם אפשר, לקבל פה איזשהו, או למצוא איזשהו פתרון לעניין הזה, כי הדבר הזה מתעכב וחבל, אני חושב שזה,

משה פדלון : זה פעם ראשונה שאני שומע על הדבר הזה, אני אשמח לשבת איתך לקבל את הפרטים בצורה פרטנית, אין שום בעיה. אנחנו מכאן עוברים להצבעה. מי בעד המלצות מבקר העירייה? תודה רבה, פה אחד. אני רוצה להודות לאגף תב"ל, ולבוריס שנמצא שעובד קשה מאוד, נותן את הנשמה לעבודה לתת שירות מיטבי לכל מוסדות העירייה והם תמיד מוכנים לתת שירות מיטבי, עם כל המשמעויות. אז בוריס ושמואל ולצוות, תודה רבה. בבקשה.

דו"ח בנוגע לשיפוצי קיץ במוסדות חינוך

ירון הררי : טוב, הדו"ח הבא גם שייד לאגף תב"ל, אנחנו נגיד אותו רק בכמה משפטים, שיפוצי קיץ במוסדות חינוך.

מה שמאפיין את שיפוצי הקיץ זה טווח העבודה הקצר מאוד, יש לנו בסך הכל 60 יום, או חודשיים, בשביל להתחיל את השיפוץ ולגמור את השיפוץ ואחד הדברים שחשובים פה באמת זה להיערך מראש, ככל שנערכים מראש

בצורה יותר טובה אפשר לעבור את שיפוצי הקיץ במסגרת המאוד לחוצה של לוחות הזמנים. ולכן, אנחנו תכף נדבר על ההערות, אבל צריכים תמיד לזכור ברקע של ההערות שמדובר פה באמת על טווח זמנים מאוד קצר. הנושא הראשון שדיברנו עליו, כתבנו עליו, זה היעדר כוח אדם מקצועי מספק. יש לנו פה עבודות בינוי בשווי של עשרות מיליוני שקלים ואנחנו המלצנו פה לשקול לעבות את כוח האדם המקצועי במהנדס או הנדסאי ושמעתי ממנהל האגף שזה כבר יושם. אתה רוצה לדווח על זה?

משה פדלון: גויס.

ירון הררי: גויס כבר מישהו, זה בהחלט, אפשר רק לברך על זה. ההערה השנייה שלנו היא הערה כללית, שאנחנו כבר, אני חושב פעם או פעמיים דיברנו עליה והיא מתייחסת לחוזה ממשכ"ל. מעבר לעובדה שמשכ"ל מסייעים לנו במציאת, אנחנו מתלבשים הרי על החוזים שלהם, הם גם נותנים לנו שירותים. במקרה הזה, אנחנו לקחנו מהם שירותי ניהול, לא שירותי פיקוח, יש מפקחת היום, אבל שירותי ניהול, מול משכ"ל אין לנו חוזה שמגדיר מה הם צריכים להביא לנו, מה האחריות שלהם, כל הדברים שקשורים לזה, ואנחנו ממליצים, כמובן,

משה פדלון: יש כבר, הליקוי תיקון.

ירון הררי: יש כבר, מצוין, אז זה מצוין. באופן כללי, אנחנו עשינו פה, אני באמת רוצה רק לדבר באופן כללי, מי שרוצה יכול תמיד לראות בדו"ח, אנחנו עשינו פה בחינה של עבודות שיפוץ והקמת חדרי מיגון בשני חדרי ילדים, של שני קבלנים, אחד, קבלן שקוראים לו גיל סבו והשני נאות חן ובדקנו את כל מה שקשור בהתקשרות איתם, לוחות זמנים וכל מה שקשור בזה, אני רק אגיד ממש בכמה מילים, לגבי תקצוב עבודות השיפוץ, אנחנו ראינו ולקחנו מדגם קצת יותר גדול שיש לנו פה בכל הפרויקטים שבדקנו חריגה מהתקציב, אני מבין שתמיד יש, לא תמיד, אבל לפעמים אמורות להיות חריגות מתקציב, אנחנו ממליצים פה, כחלק מהליך של הפקת לקחים, אחרי כל פרויקט כזה, להוציא איזה נייר אחד, לא צריך לעשות עבודת חקר כדי להסביר למה הגענו מסכום של 2.6 לסכום של 3.1 מיליון שקל לצורך הדוגמא. אני חושב שזה

ככה יוכל לייעל בפעמים הבאות שנבנה תקציב, או שנחתום חוזה, את תהליך העבודה.

נושא שני שהוא נושא מאוד חשוב, וזה צווי התחלת עבודה לפני היתרי בנייה. אנחנו בדקנו פה כמה דברים, קודם כל, ראינו שהתקבלו, שניתנו צווי תחילת עבודה לפני שקיבלנו היתרי בנייה. חלק מהעבודות הם עבודות שלא צריכים היתרי בנייה, עבודות של פינוי, ניקוי, לא יודע. לכן מה שאנחנו ממליצים, בגלל לוחות הזמנים הקצרים, לתת צווי תחילת עבודה חלקיים, עד שיינתן הצו. למשל, אתה יכול לתת צו התחלת עבודה לעבודות שלא צריכים אישורים, ברגע שאתה מקבל את היתר הבנייה, אתה נותן את המשך צו תחילת העבודה. אני רק אגיד פה במילה אחת שהיו לנו גם פה איזה שהן אינדיקציות שיכול להיות שכבר התחילו בעבודות לפני שקיבלו את צווי היתרי הבנייה ולכן אני אומר, במקרים האלה צריכים להיזהר שלא נגיע למצבים שבו אנחנו עוברים על החוק וצריך להסדיר את העניין הזה.

הנושא הבא שאולי נזכיר אותו וזה הנושא האחרון, זה עבודת המפקח והבדיקה של החשבונות, עד היום הנוהל היה שאנחנו מאשרים חשבונות ביניים. המשמעות של אישור חשבון ביניים זה שהמפקח בדק וראה שאלה הכמויות שהיו, אישר אותם בחתימתו. מאחר ואנחנו ראינו שהחשבונות מאושרים בלי בדיקה, ראינו שלא עשו שום שינוי בכמויות, ראינו שזה באותו יום שהתקבל כבר אישור וראינו דבר יותר חמור מזה, שחשבונות הביניים כללו כמויות שלא כללו החשבונות הסופיים.

כל אלה מראים לנו שלא בודקים את חשבונות הביניים ולכן אנחנו ממליצים לעזוב את ההליך הזה של אישור חשבונות ביניים ולעבור להליך של תשלום מקדמות, תשלום מקדמות, בתשלום מקדמות המפקח לא צריך לבדוק ולכן הוא לא חותם שאלו הכמויות שהתקבלו וממילא מדובר פה על לוחות זמנים יחסית קצרים, סך הכל מדובר על חודשיים של עבודה ולכן ההמלצה שלנו שהתקבלה על ידי מנהל האגף לעבור להליך של תשלום מקדמות ואחרי,

דובר : זה כבר מבוצע בפועל.

ירון הררי : מצוין, ואחרי חודשיים יהיה חשבון ראשי, סופי שייבדק בצורה יסודית. זהו פחות או יותר עיקר הדברים.

- משה פדלון : הערות החברים, בבקשה. יריב. להוסיף?
- יריב פיישר : בגדול, מה שאמרת, אני מקבל לגמרי, אבל חשוב להגיד, זה מחלקה שגדלה מאוד, נדמה לי כבר 60 מיליון שקל היא גדלה כל שנה ועושה עבודה יוצאת דופן, אבל כשמשהו גדל כל כך מהר, צריך גם לעבות את הלמטה ולכן בהחלט המלצה של מהנדס חייבת להיות שמה, התקלות שראינו כאן, תקלות שלא יכולות לקרות בעירייה ואנחנו דורשים מתושבי העיר לעבוד מסודר ולקבל היתרים על כל דבר. לא יכול להיות, וגם מצב הלחץ של פתיחת שנת הלימודים, לא יכול לגרום למצב שפותרים עבודות, או מתחילים בעבודות בלי אישורים ובלי היתרים, זה, הם קיבלו את ההערה הזאת, סך הכל מדובר במחלקה מצוינת, אבל כשהיא גדלה כל כך מהר, צריך לעבות את היסודות.
- משה פדלון : בבקשה, לונדון.
- יוסף לונדון : העירייה רוכשת ממשכ"ל, המרכז לשירותי, מישהו יעזור לי עם ראשי התיבות.
- ירון הררי : משק וכלכלה.
- יוסף לונדון : כן, תודה.
- יריב פיישר : אנחנו עוד לא שם.
- יוסף לונדון : תאמין לי שאנחנו שם.
- (מדברים יחד)
- יוסף לונדון : איך אמר לוי אשכול, תן לי אשראי.
- (מדברים יחד)
- משה פדלון : חברים.
- יוסף לונדון : התשלום לקבלנים מועבר למשכ"ל המנכה את דמי ניהול ומעבירה את התמורה לקבלנים, היקף העבודות הינו כ-60 מיליון שקל בשנה, משכ"ל גובה 6.5% עבור שירותי ניהול. אני פונה לעירייה לבחון את האפשרות להיעזר בשירותי המשכ"ל. כחבר בוועדת מכרזים שמעתי לא פעם מספקים ומקבלנים כי התעריפים של משכ"ל הינם מנופחים ומותירים להם רווחים שוליים. קבלנים מעוניינים לעבוד עם עיריית הרצלייה בגלל האיתנות הפיננסית ומוסר תשלומים שיכול להוות מופת לגופים אחרים.

לדעתי, הניסיון הרב שיש לעירייה והיקף הרב של העבודות, מצדיקים לבדוק, אני אומר שוב, לבדוק, הקמה של מחלקת מכרזים וייעוץ משפטי ראוי, עם איש ניסיון עשיר בתחום הלוגיסטיקה, מחלקה כזו אמורה לתת שירות מקצועי ברמה גבוהה לכל המכרזים שהעירייה נזקקת להם. אם היקף הפרויקטים הינו 60 מיליון שקל בשנה והעמלה למשכ"ל היא 6.5%, אנחנו יכולים להעסיק בסכום זה 16 עובדים בעלות שכר של כ-20,000 שקל לחודש. תודה.

משה פדלון : דקה, דני, יוסי, כפי שאתה יודע, החברה הכלכלית ב-2013 היקף העבודה היה 40 מיליון והיום הוא למעלה מ-300 מיליון שקלים, כך שהרבה מאוד עבודה עבודת לחברה הכלכלי בראשותו של ארז לזובר, שעושה עבודה מצוינת, איפה שאפשר לחסוך הוא חוסך. דבר נוסף וחשוב להזכיר, שאנחנו מקבלים החזרים ורק לאחרונה קיבלנו החזר של כחצי מיליון שקלים ממשכ"ל, כך שזה לא 6.5% זה יורד. איפה שניתן לעשות באמצעים שלנו אנחנו עושים וכאמור, החברה הכלכלית הגדילה את היקף העבודה בפי שמונה מהעבר. בבקשה, שמואל

שמואל עקרב : 6.5% בנויים למעשה מ-2.5% פיקוח ו-4% עמלת משכ"ל, לא 6.5%. הפיקוח אנחנו לוקחים ומשלמים לו ומקזזים את ה-2.5%, זאת אומרת, נשאר 4% סך הכל עמלת משכ"ל.

משה פדלון : תודה, שמואל.

מאיה כץ : ואני רוצה להוסיף עוד משהו, כמי שחבר בוועדת מכרזים, אתה יודע שכל מכרז בעיריית הרצליה, יש לו את פרק הזמן ולוחות הזמנים שלו, ואם על כל עבודה יצטרכו לצאת למכרז, התהליך, תהליכי העבודה בעירייה יהיו מאוד מאוד קשים ולכן העבודה מול משכ"ל מקצרת הרבה מאוד בירוקרטיה שבגינה אנחנו צריכים לשלם עמלה מסוימת, אבל היא גורמת ללוחות הזמנים לעמוד כמו שהם, יש מכרזים הקבלן מפסיד ולוקח אותנו לבית משפט, ושנתיים בעירייה היה כדי לעשות מדרכה.

יהונתן יסעור : בטווח הארוך זה מוזיל.

מאיה כץ : בסדר, יכול להיות, אבל בסופו של דבר, ביום יום וברמת הביצוע ובהתנהלות השוטפת,

יהונתן יסעור : לא, להפך, העבודה דרך המשכ"ל.

מאיה כץ : כן, בטווח הרחוק זה המשכ"ל וצריך לקחת את זה בחשבון ולא כל עבודה יכולה להיעשות על ידי עובד בעירייה וצריך להסתכל על כל הדברים.

משה פדלון : ברשותכם, לגבי שיפוצי הקיץ, קצת היסטוריה, משימה בלתי אפשרית. בשנת 2005 אני, כראש אגף תב"ל, יחד עם השותפים שלי, גיו, רוני גאון, שמוליק עקרה ובוריס הצענו לעירייה לבנות תוכנית לשיפוצי הקיץ בבתי ספר, לקחת בית ספר ולבנות אותו מחדש מהמסד ועד הטפחות ולהתאים אותו למציאות המשתנה, והתנאי שלנו גם היה שאנחנו עושים את זה ללא תוספת כוח אדם, יצאנו לדרך נכבדיי, עם תוכנית חומש מאוד מובנית, מאוד מסודרת, סיימנו את החמש שנים, בנינו תוכנית חומש שנייה, לחמש שנים נוספות. אנחנו היום בשנת 2017, הקפנו את מרבית בתי הספר, את כל בתי הספר,

דובר : בר אילן זה אחרון.

משה פדלון : בר אילן הוא אחרון והיקף הפעילות היא למעלה מ-600 מיליון שקלים. 600 מיליון שקל ללא תוספת כוח אדם משמעותית. ומי שנכנס לבתי הספר שלנו זו חגיגה. אתם מוזמנים לראות את בית ספר בן טוב, בר צבי, בר אילן בעוד שנה, חגיגה. זה המקום באמת להודות לאנשים שנתנו פה את הנשמה בעבודה. מי בעד קבלת ההמלצות? הצבענו. פה אחד.

דובר : פה אחד, תודה.

מעקב אחר תיקון ליקויים

ירון הררי : הנושא האחרון זה מעקב אחר תיקון ליקויים שאנחנו מבצעים מידי שנה, אני רוצה רק להזכיר את מה שכתוב פה, המעקב הזה מבוצע באמצעות שאלונים, אנחנו מפיצים שאלונים ליחידות המבוקרות והן אלה שממלאות האם הם תיקנו את הליקוי או הצעדים שהם נקטו כדי למלא את החלטות המועצה. הערה מאוד חשובה, מה שכלול פה בדו"ח, זה לפני, זה החומר שהוגש לוועדה לתיקון ליקויים, הוועדה לתיקון ליקויים שהזכרתי קודם בראשות המנכ"ל, בעקבות הדו"חות האלה יצא פרוטוקול ומכתבים ליחידות שבמקומות שבהם באמת העניינים עדיין לא סודרו עד הסוף המנהלים התבקשו לתקן את הטעון תיקון, מה שאתם רואים פה זה תמונת מצב

שנכונה למועד הדו"ח, אני מניח שמאז שיצא המכתב של המנכ"ל הדברים, אני רוצה להאמין, השתנו.

זה עיקרי הדברים. אני רוצה להודות לראש העירייה על התמיכה שלו בביקורת וההכרה שלו בחשיבות של הביקורת ועצם העובדה שאנחנו יכולים לשבת פה ולדון רק בעיקרי הדברים ולדווח לכם שרוב הדברים כבר טופלו במהלך הביקורת או לאחריה זה בזכות ראש העירייה, שבהחלט הדברים שלו מחלחים כלפי מטה גם למנהלי האגפים וליחידות המבוקרות למטה, תודה רבה.

משה פדלון : בבקשה, יוסי.

יוסף לונדון : אני מבקש ברשותך, אדוני, שתי נקודות בדו"ח ליקויים. הסעיף הראשון ניקיון החוף, עד כמה שידוע לי, ואם אני טועה, ויונתן וודאי יתקן אותי, חלק משטח החופים מנוקה על ידי החברה לפיתוח התיירות ורוב החופים מנוקים על ידי העירייה. הנושא עלה לדיון כבר לפני זמן רב ודומני שהגיעה העת לקבל החלטה מי אחראי על ניקיון החופים.

הערה שנייה,

יהונתן יסעור : אין לי מה לתקן אותך.

יוסף לונדון : סליחה? הערה שנייה ואחרונה בנושא השירות הפסיכולוגי החינוכי, שהוא במסגרת דו"ח תיקון ליקויים, לנוכח הממצאים החמורים בדו"ח הקודם של המבקר, ביקשתי בוועדת הביקורת לא להסתפק בתגובה שקיבלנו, אלא לבצע ביקורת נוספת ולא להסתפק במילוי שאלונים, כדי לוודא שהליקויים החמורים תוקנו. למיטב הבנתי, בקשתי התקבלה ותבוצע ביקורת נוספת בשירות הפסיכולוגי החינוכי, עד כאן, תודה.

משה פדלון : חברים, חברי המועצה, מכובדיי כולם, אני רוצה לסכם את סוגיית דו"ח הביקורת לשנת 2016.

אני רוצה להודות למר יריב פישר, יושב ראש וועדת הביקורת ולחברי הוועדה, על הדיונים הרציניים, הענייניים וההמלצות שהובאו בפנינו לאישור ואני מבטיח שההמלצות ייושמו הלכה למעשה.

אני רוצה להודות לירון הררי, מבקר העירייה, על עבודה מקצועית, איכותית ומצוינת וכמובן לעוזרים שלו, שי קציר שנמצא, תרים את היד. למירה, שמסייעת לו בעבודה וכמובן לכל הצוותים שמסייעים לך.

אני רוצה להודות למנכ"ל העירייה שאיננו, שסייע לביקורת העירונית, להודות לאותם מנהלים ועובדים בעירייה שסייעו בעבודת המבקר ששיתפו פעולה וממשיכים את עבודתם למען תושבי העיר הרצלייה. תודה רבה. חברים, אנחנו יוצאים לחמש דקות הפסקה, שבע ושלוש דקות הישיבה הבאה מן המניין. חמש דקות.

-סוף הישיבה-